

[Finansministeren.]

Universitetsundervisningen nu er 3,7 Gange saa stor som i 1917—18, dels fordi der er flere ansatte, dels paa Grund af Lønnens Forhøjelse.

Hvad Lønnen til de enkelte angaar, er det navnlig de yngre Tjenestemænds Forhold, som er fremdraget. En fast videnskabelig Assistent har i Begyndelsesløn nu 5 292 Kr. og i Slutløn 7 848 Kr. En Ammanuensis begynder med 7 068 Kr. og slutter med 8 916 Kr. Alle Tillæg er selvfølgelig talt med, og som Reguleringstillæg har jeg regnet med det, som ydes gifte Mænd og dermed ligestillede.

Hvad enten man finder disse Beløb store eller smaa, for store eller for smaa, er de dog stærkt afvigende fra dem, der er nævnt af de Folk, som har rejst Aktionen imod Statens Lønningsordning; og for saa vidt angaar de videnskabelige Assisterter, svarer de til, hvad der i tilsvarende Begynderstillinger ydes andre med akademisk Uddannelse, altsaa med tilsvarende Uddannelse — det er Statens Lønsatser for Jurister, Bibliotekarer, Arkivarer og visse Ingeniørassistenter, naar man ser paa Begyndelsesstillingerne. De eneste akademiske Begynderstillinger i Staten, hvor dennes Normer ikke har kunnet følges, er Lægestillingerne ved Statens Hospitaler. Her har Lægeforeningens meget haardhændede Lønpolitik sprængt de fastlagte Rammer. Men i øvrigt er, som sagt, de videnskabelige Assisterter placeret i Lønklasse jævnsides med de med dem i Uddannelse ligestillede. Og de har Adgang til at avancere til Ammanuenser og til andre Avancementsstillinger, ganske som en juridisk Sekretær kan blive Fuldmægtig o. s. v.

Der er ogsaa Adgang til Bifortjeneste, dels ved Undervisningsarbejde ved selve Universitetet, dels uden for dette. Jeg har talmæssige Oplysninger om, at dette ingenlunde er uden Betydning, selv om Bifortjeningen nok er væsentlig ringere end f. Eks. Juristernes. Desuden er der de ikke ubetydelige Stipendiemidler for videregaaende Studier. Jeg skal saaledes nævne, at der til dette Formaal af Universitetskvæsturen administreres Midler fra Legater, Fonds og Finanslovbevilling paa 140 000 Kr. aarlig. Hvad der ydes til den videregaaende videnskabelige Forskning i Form af Stipendier o. lign., som ikke administreres af Kvæsturen, har jeg ikke Oplysning om.

Imidlertid findes der en lavere lønnet Klasse end de faste videnskabelige Assisterter, de honorarlønnede. Disses Vederlag er ikke stort, fra 2 400 Kr. til

3 600 Kr. plus Tillæg, for Tiden 15 pCt., alt efter som deres Beskæftigelse er mere eller mindre omfattende. Der skulde her tidsmæssigt være Adgang til yderligere Fortjeneste; i hvilken Grad dette kan udnyttes, er vel noget tvivlsomt, men jeg ved dog fra Listerne, der udarbejdes til Brug for Arbejdsløshedsfonden, at en ikke uvæsentlig Del af disse honorarlønnede Assisterter har over 6 000 Kr. i samlet aarlig Arbejdsindtægt. Endvidere vil jeg gøre opmærksom paa, at disse Stillinger kun er tænkt som Uddannelses- og Gennemgangsstillinger. Jeg kan da ogsaa oplyse, at af de 45 honorarlønnede Assisterter, som var ansat ved Universitetet den 1. Januar 1943, havde de 31 været der i mindre end 3 Aar!

Imidlertid er det dog mit Indtryk, at Tiden i nogen Grad er løbet fra denne Honorarordning, og at den bør reformeres. Finansministeriet har ogsaa allerede for nogen Tid siden givet Udtryk for sin Villighed til at være med til en positiv Løsning af dette Spørgsmaal. Endvidere har Finansministeriet uden nogen Indvending tiltraadt det fra Universitetskommissionen stammende Forslag om Oprettelse af 10 nye Stillinger som Universitetsadjunker, hver lønnet med 6 000 Kr. Det er dog vedvarende sandsynligt, at der paa en Række Punkter er Skævheder i de videnskabelige Institutters Lønnings- og Personaleordning, der maa rettes. Men det gælder vel ogsaa andre Omraader — Statens Lønningslov er jo nu 12 Aar gammel —, og det er ogsaa derfor, vi er i Færd med at nedsætte en ny Lønningskommission.

Men at der skulde være Grundlag for at nedsætte en særlig Kommission til Undersøgelse af disse Folks Lønningsforhold, er mig uforstaaeligt. Hvad skulde vi saa med en almindelig Lønningskommission? Den har netop til Opgave at søge de Forhold ændret, som i de 12 Aar, der er gaaet, siden vi fik Lønningsloven, har udviklet sig paa en saadan Maade, at visse Reforme er paakrævet. At dette er Tilfældet inden for den Kreds af Tjenestemænd og honorarlønnede, som her er Tale om, benægter jeg altsaa paa ingen Maade. Tværtimod vil jeg udtale som min Opfattelse, at en dybtgaaende Undersøgelse af dette Problem vil være paa sin Plads og bør finde Sted inden for Lønningskommissionens Arbejdsrammer. Men jeg vil paa den anden Side gøre opmærksom paa, at en Opfyldelse af de Krav, som er rejst fra de Kredse, der har sat denne Aktion i Gang, vil medføre betydelige finansielle Konsekvenser, ogsaa for de øvrige akademisk uddannede Tjenestemænd i